

SLOVENSKI NAROD.

Izahaja vsak dan zvečer, izimši nedeje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje (dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petič-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljajo naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Ricmanjsko cerkveno vprašanje.

Ricmanje, 19. junija 1904.

I.

Kmalu bo preteklo že 18 mesecev, odkar sta na ukaz tržaškega škofa Nemca dra. Nagla zaprti v Ricmanjih obe cerkvi in zvonovi. Osemnajst mesecev je že, kar ni bil krščen več noben otrok, ni bil več cerkveno pokopan noben mrlič ni bil noben par več cerkveno poročen; 18 mesecev vlada že pri nas vera »vzhajajočega solnca«, kakor tam na Japonskem, čeravno živimo v »katoški« Avstriji pod vladjo klerikalnega ministra dr. Körberja in c. kr. namestnika v Trstu, »pobožnega« grofa Goessa. Naše cerkveno vprašanje še vedno ni rešeno, vzlic temu, da imamo zakone, ki določajo vsakemu versko svobodo. Kriva vsemu temu je avstrijska veliko-nemška politika, posebej pa znani primorski sistem, ki pripravljajo navidezno to pokrajino za Italijo, v resnici pa za Veliko Germanijo in kateri ne dopuščajo Slovanom nobenih pravic ni cerkvenih, ni posvetnih, ni duševnih, ni gmotnih.

Te dni sem, vozeč se po opravkih v Pulj, se sešel na postaji Hrpelje-Kozina z nekim duhovnikom iz Kranjske, ki se je vozil v Istro. Potoma me je popraševal to in ono in nazadnje tudi o cerkveni zadevi v Ricmanjih. Spoznal sem takoj, da je mož slabo obveščen, vsaj ni čuda, zajemal je poročila o ricmanjski zadevi iz nekkih klerikalnih slovenskih listov, katera poročila so bila skovana v kovačnici tržaškega ordinarijata. Med drugim mi je mož tudi resno zatrjal, da je hotel in da nam hoče tržaški škof vse dati, da nam je ponujal samostojno župnijo, staroslovensko službo božjo v cerkvi, sploh kar sami poželimo, toda mi da

smo trdovratni in da nečemo nič sprejeti, pogrel je vse laži, ki so jih lani pisali o Ricmanjih neki slovenski listi, ki so šli na roko nemškemu škofu Naglu, hvalil je škofa Nagla na vse pretege, kako svet mož da je, da ljubi Slovence, da skrbi za njih duševni in gmotni napredek!

Gotovo je, da razširja tržaški škof Nagl po svojih pristaših take govornice, da se pred svetom opere, toda vse te govornice ne odgovarjajo resnici.

Mnogo se je že pisalo o ricmanjskem cerkvenem vprašanju, vendar mnoge stvari, ki bi vso zadevo bolj pojasnile, niso še prišle na dan. Mnoge markantne točke v tem vprašanju niso bile tudi še dovolj pojasnjene in niso prišle v javnost. Te vrstice bodo pa tudi pokazale, kako brezobzirno, samovlastno, nevestno, da, tiransko postopa »primorski sistem«, ki je utelovljen v c. kr. avstrijskem namestništvu v Trstu, kateremu je že več let na čelu grof Goess.

Kaj je vzrok, da je prišlo v Ricmanjih do sedanjih razmer?

Kaplanija Ricmanje z 800 prebivalci spadala je v cerkvenem pogledu pod župnijo dolinsko, čeravno je bila pod cesarjem Jožefom II. ustanovljena z vsemi znaki samostalne duhovnije in bi bila morala že davno tudi postati samostojna župnija. Ali to samostojnost so znali dolinski župniki uničiti. Kako tudi ne, saj je bilo to njim v korist! Mi kmetje-posesniki smo morali dajati dolinskemu župniku in kaplanu pover v vinu in pšenici, kar je znašalo na leto okrog 300 do 350 goldinarjev po različnih cenah vina, razen tega sta prejemale oba od Ricmanjcev pod raznimi naslovi deloma tudi krivičnimi, kar je priznal sam tržaški ordinarijat, okolo 150 gld. na leto, torej

sta prejemale dolinska duhovnika iz Ricmanj 450—500 gld., a za to je opravil dolinski župnik eno mašo na leto, kaplan pa kakih sedem. In še to število se je krčilo od leta do leta. Družega dušnopastirskega opravila nista v Ricmanjih opravljala. Ako ni bilo slučajno pri nas kaplana, nista morda v tem času oskrbavala kapelanije duhovnika dolinske, ampak je to izvrševal sosedni kapelan v Borštu in tega je bilo treba tudi odškodovati. Ako smo pa hoteli imeti ob nedeljah in praznikih mašo v svoji domači cerkvi, smo morali najeti duhovnika iz Trsta, in to je stalo vsakokrat 6 do 7 gold.; torej plačevali smo štiri duhovnike, a imeli nismo nobenega. Ako smo imeli pa svojega duhovnika, morali smo prispevati k njegovi plači in poleg seveda plačevati tudi dolinsko duhovščino!

Cerkveno premoženje ricmanjske cerkve so oskrbovali dolinski župniki in sicer tako, da je sedaj tega premoženja na papirju 40.000 K, v resnici pa gani niti 20.000 kron. A povrh vsega tega so nas dolinski župniki neprestano šikanirali in preganjali, imeli so za nas ljubeznjivo besedo samo enkrat na leto in to je oni dan, ko so prišli za čas trgatve pobirat vino!

Še nekaj! Domač kaplan je sicer vodil krsne, poročne in mrtvaške knjige, a kadar je kdo potreboval uradnega izvadka iz teh knjig, moral je najprej k domačemu duhovniku po ta izvadek, s tem je moral potem v eno uro oddaljeno Dolino, kjer mu je župnik izvadek prepisal stavil nanj kolek in odšteti je bilo treba še 50 krajcarjev takse; tako je bilo tudi v ženitbenih zadevah. Koliko časa se je samo s tem zgrubilo!

Naši predniki so večkrat prosili,

naj bise odpravili ti križeči srednjeveški odnošaji in naj bise uredile naše razmere dolinske župnije ter se ustanovila na temelju dekreta cesarja Jožefa II. v Ricmanjih samostojna župnija, ali vse tozadevne prošnje, pritožbe na duhovske in posvetne oblasti so bile bob ob steno! Dolinski župniki so bili mogočni gospodje in pok njihovih botiljk je znal vse naše prošnje preprečiti.

Zadnja leta je nastopila tudi pri nas gospodarska kriza. Vinško trto, iz katere smo dobivali naš glavni pridelek, je uničila trtna uš. Nasajati moramo nove ameriške trte, a navezani smo pri tem sami nase, vlada in poreški deželni odbor ne dasta slovenskemu ali hrvatskemu kmetu nič; da, še gledata, kako bi mu gmotno škodovala, saj je na naših grobih si hočejo Italijani in Nemci sezidati svoje nove zgradbe. Povrh vse te gospodarske nezgode tudi silno naraščajo davki.

Ko je torej zadnji dan oktobra 1899. umrl dolinski župnik Ivan Varl, smo se takoj zopet obrnili po svojem legalnem zastopniku z utemeljnimi prošnjami do tržaškega škofijskega ordinarijata in do c. kr. namestništva v Trstu, naj bi se naše razmere do dolinske župnije uredile ter se ustanovila v Ricmanjih samostojna župnija. To pot so se nam pridružile tudi kaplanije Boršt, Boljunc, Klanc in Podgorje. Posebna deputacija iz vseh teh vasi je bila pri pok. tržaškem škofu Šterku ter mu tudi ustmeno razložila ves položaj, proseč ga, naj dolinske župnije ne razpiše, dokler se vsa ta zadeva ne reši. Toliko tržaški ordinarijat, kolikor tržaško namestništvo sta pripoznala, da po krivici plačujemo dolinsko

duhovščino in da so naše zahteve opravičene. Tržaški ordinarijat je tudi razpisal dolinsko faro s pristavkom, da jo lahko vsak čas razdeli. Med tem so nam obljubljali vse mogoče, a za hrbotom so lepo iskali takega človeka za župnika, od katerega so mislili, da bo umel spraviti celo dolinsko faro zopet v stari tirt ter zatrejti vsako gibanje kaplanistov za samostojnost in res so inštalirali novega župnika na vse stare pravice in krivice dolinske župnije. Šele ko je bil župnik že na dan sv. Jurja 1900 inštaliran, sta tržaški ordinarijat in tržaško c. kr. namestništvo sklicala dne 3. maja 1900 v dolino neko komisijo zaradi ustanovljenja novih župnij v Ricmanjih, Borštu, Boljuncu, Klancu in Podgorju, kamor so bili povabljeni srenjski poglavarji in drugi vplivnejši možje iz vseh teh imenovanih kaplanij. Bilo nas je okolo sto. Ta komisija je bila samo pesek v oči, saj je novi župnik že trdno sedel v sedlu, z nami kmeti so se hoteli samo malo poigrati, misleč, kmet je neumen, malo bo ropotal, potem ko bo videl, da ni iz te stvari nič, se bo zopet vdal v svojo usodo, in vse pojde zopet po starem tiru.

Toda časi z leta 1866. so minili!

Vojna na Daljnem Vztoku.

Šest dni je že preteklo, odkar se je bila krvava bitka pri Vafankovu, a prorokovanje raznih listov, da je umikajoča se armada generala Stakelberga določena poginu, ker jo pri Kajpingu že čaka številna vojska generala Kurokija, da jo zajame in uniči, se niso uresničila. Stakelbergov voj je brez dvoma na varnem in se je že združil z glavno rusko ar-

LISTEK.

Slabost.

Spisal J. S. Brenov. (Dalje.)

Mislila je oditi na vrt, ali bilo je preveč temno. Ostala je pred vratmi in se sprehajala po tleh, z debelim peskom posutih. Ogledovala se je in se ozirala proti temnim obiskom, ki so se videli kakor čudne pošasti. V tej samotni so se ji spet porodile bolesti, da ji je srce večkrat bolešno vztrepotalo. Veter je lahko hladil njen goreči obraz, igral se je z njenimi lasmi in fino, tenko obleko; igral se tudi z drevesi, ki so šumela tiho, tiho, prav kakor šepeta zaljubljeni dekletce ob prijetnih večerih svojemu ljubčku, boje se, da se ne sliši nobena besedica... a včasih je začumelo hujše, kakor da bi se pripravili mali listki med sabo. Gospe je bil pred očmi mož: kako pije in sedi pri oni ženski in pri teh mislih se ji je krčilo srce in utripalo burno... Nekaj jo je gonilo, naj gre v vas, da vidi, kaj dela mož. Mislila je o tem in nekaj jo je kar potegnulo, da je s hitrimi koraki odšla.

Pot ni bila lepa in zadevala se je vsak čas ob kamenje ali stopila nerodno, da so se ji zvijale noge. Skoraj tekla je in neznana sila ji je še bolj večala radovednost, a ljubosumje je zrastle do vrhunca.

Kmetje so že spali, samo v prvi hiši je bila še luč in v sobi se je česala neka stara ženska.

Gostilnica je bila na koncu vasi. Notri je bilo še svetlo in slišal se je smeh in petje ženskega grla. »To je tista,« si je mislila in potekla k oknu, ki je bilo precej nizko od tal. Pri mizi v kotu je sedel njen mož, njemu na desni neki neznanec, a na levi ženska, ki je že dremala, le večkrat zaspano odprla oči in se prisiljeno nasmehnila Koširju, ki je bil v živahnem pogovoru z onim neznanecem. Zagledala se je v tisto žensko in pest se ji je stisnila od srda. Bila je to mlada ženska, razdrapanja in prepita.

»Kdo je zunaj?« je vprašala naenkrat, kazaje proti oknu, kjer je bila opazila Elviro.

»A kdo bi bil,« je rekel Košir in se obrnil, da vidi.

»Morda je tvoja žena,« mu je dejala.

»Moja žena? A ne upa se ona ponoči nikamor.«

Vstal je in Elvira je pobegnila na drugo stran. Slišala je, da je stopil ven in mislila je že stopiti predenj ali nekaj jo je zadržalo.

Odšel je spet nazaj, ona je pa stekla spet k oknu, ali se je previdno postavila od daleč. Nadaljeval je spet pogovor z onim neznanecem, ona ženska je pa dremala dalje.

»Košir,« se je oglasila naenkrat, »kako se bova pa gledala s tvojo ženo jutri?«

»Kaj te skrbi!« je odgovoril malomarno in govoril dalje.

»Če se bo preveč repenčila, jo ubijem,« je dodala.

Elvira ni mogla pojmiti, kaj nameravajo in začutila je v resnici strah pred tujko, ker iz pogleda ji je brala, da bi bila sposobna zadaviti vsakega v mirno vestjo. Hotela je skočiti v hišo, ali ni imela poguma, od zunaj pa se ji ni več ljubilo gledati, ker studili so se ji vsi, tudi mož.

Odšla je domu, vrgla se v svoji sobi na sedež in plakala vso noč do jutra...

Okrog osmih je slišala na dvo-

rišču ropot in hripave, pijane glasove. Iz kočije so stopili njen mož, ona ženska, oni neznanec, visok, suh človek, a o obleki sploh ni bilo govora: nekakšen frak, ki je bil že brez barve in je en rep ostal bogve kje v kakšnem trnju, a drugi rep bi komu drugemu sezal do peta, toda lastniku je sezal samo črez kolena. Na kuštravi glavi mu je čepela nekakšna kapa, ki je menda izvirala z Ruskega. Globoko se je klanjal Koširju in mu nekaj pravil. Samo dober poznavalec bi mu videl na obrazu inteligentne poteze, drugače je bilo vse odeto s surovostjo in propalostjo.

»Au revoir, monsieur Košir,« mu je rekel na koncu in malo privzdignil kapo, a potem je pristopil k oni ženski in ji govoril najprej v francoskem, a potem v ruskem jeziku. Gospa ni razumela dobro francosko, ali rusko je vse posnela. Govoril je: »Veš, da ne pozabiš na me, tebi se bo zdaj dobro godilo, a jaz ne bom imel večkrat dveh krajcarjev za žganje, zato te bom šestokrat obiskal s kakšnim pismom, ker daleč ne bom od tukaj. No, pa kaj ti bom pravil, saj veš, kaj imaš storiti.«

»Obišči me katerikrat osebno,« je naročila ženska in se obrnila h Koširju, ki je radovedno poslušal, ali ne razumel.

Gospa Elvira ni mogla iz vsega še ničesar sklepati, zato je nervozno pričakovala, kaj se zgodi.

»Z Bogom, dobro se imejte, bodite pridni, na Boga ne pozabite! Servus, Ana, adieu monsieur!« je vpil oni pojoč in odhajal.

Servus, Stružec! — pardon, doktor Stružec!« je zavpila za njim ženska in se sama pri sebi smejala.

Hlapci in dekletke so se bili zbrali na dvorišču in se smejali tistemu človeku in njegovemu fraku. Tudi Janez je stal na hodniku in pomilovalno gledal gospo.

Košir je prijel ono žensko za roko in odšla sta po stopnicah gor, govoreč tiho med sabo. Zdaj je bilo gospe Elviri vse jasno in zazdelo se ji je, da jo je nekdo prebodel. Omahnila je na naslon, obraz ji je bil smrtnobled, a oči so se ji stekleno uprle v steno. Ni videla, ko sta šla onadva mimo nje, samo čutila je, da je nekaj peklenskega v njeni bližini. V tem trenutku ni ne mislila ne čutila...

mado, ki stoji sedaj med Dačičavom in Liaojangom, in katere poveljstvo je pred par dnevi, kakor se poroča, prevzel že general Kuropatkin sam, kar je gotovo znamenje, da se pripravljajo odločilni dogodki na bojišču.

V nedeljo so razni listi vedeli povedati, da je Stakelberg v boju pri Vafankovu ali, kakor pravijo Japonci, pri Telisu in pozneje pri svojem umikanju proti severu izgubil v cellem 10.000 mož, da, nekateri so celo trdili — 14.000 mož. Dasi so te številke že same na sebi zelo neverjetne in so dotična poročila prinesli listi, ki se jih ne more baš hvaliti, da bi bili posebno zanesljivi, vendar se je tem vestem verjelo in ves Israel neprijatelj Rusije se ni mogel dovolj naveseliti, da je zadel Rusijo zopet nov strahovit udarec. No, kakor se pa je izkazalo, je bilo vse to veselje dosti prerano. Zanesljiva poročila namreč zatrjujejo, da so Rusi izgubili v boju pri Vafankovu v cellem 2000 mož; res, da je ta izguba precej občutna, toda Japonci pač nimajo vzroka triumfirati, ker so tudi njihove izgube najmanj tolike, ako še ne večje.

A tudi v drugem oziru nimajo Japonci sedaj vzroka se radovati!

Premoč na morju, katera jim je dosedaj pomagala, da so mogli brez vsakih ovir prevažati in izkrcevati svoje vojaštvo na bojišče, se je jela opasno krhati in nastalo je veliko vprašanje, ali se bodo mogli v bodoče vojaški transporti vršiti s tisto rednostjo in sigurnostjo, kakor dosedaj.

Japonci pač niso pričakovali in se nadejali, da bi jim Rusi še mogli prekrižati račune na ta način, kakor je to storil pretekli teden admiral Skridlov.

Bili so prepričani, da je vladivostoška eskadra tako zelo navezana na to pristanišče, da niti misliti ni, da bi ga zapustila, kamoli da bi se odločila h kakšni energični akciji. Japonci so se tako uživali v to svoje uverenje, da so opustili vse svoje varnostne odredbe, katere so sprva z vso strogostjo izvrševali. Zdi se namreč, da so v zadnjem času popolnoma opustili blokado vladivostoškega pristanišča in da se niti za gibanje ruske vladivostoške eskadre niso več brigali. Ker so bili uverjeni, da se jim od vladivostoškega brodogovja sploh ni treba ničesar več bati, so celo svoje vojaštvo jeli prevažati brez običajne eskorte vojnih ladij. Zibali so se torej že v popolni zavesti, da jim iz Vladivostoka doli ne grozi nobena nevarnost več! No, admiral Skridlov jih je s svojim smelim pohodom poučil, da se temeljito motijo. Nič manj nego pet transportnih ladij je Skridlov v teku enega samega dneva potopil Japoncem. To znači toliko, kakor da bi Japonci izgubili veliko bitko na suhem. Z gotovostjo

se namreč lahko računa, da je s potopljenimi ladjami utonilo najmanj 5000 japonskih vojakov; ako se pa upošteva, da ima vsaka taka transportna ladja prostora za 3000 mož, je najbrže utonilo še veliko več vojakov. Skridlov je torej zadal Japonski strahovit udarec, ne da bi sam le količkaj trpel pri tem. Pet transportnih ladij z vojaštvom vred izgubiti, to znači za Japonce pravo katastrofo. Prav nič ni potemtakem čudno, ako so Japonci zastavili vse svoje sile, da onemogočijo vladivostoškemu brodogovju vsako nadaljno akcijo, še manj pa se je čuditi, ako so postali sedaj nervozni in zahtevajo, ker se admiralu Kamimuri ni posrežilo zajeti in uničiti ruskega brodogovja, da naj odloži svojo čast in izvrši na sebi — harakiri. Nevolja japonske javnosti proti Kamimuri je temvečja, ker je imelo baje njegovo brodogovje nalogo stražiti pred Vladivostokom, da ne uide iz njega rusko brodogovje. Vkljub temu pa je Skridlov odplul iz pristanišča, ne da bi ga bili Japonci opazili. Očividno je torej, da Kamimura ni bil na svojem mestu. Nastane pa vprašanje, ali je Kamimura samovoljno zapustil svoje mesto, ali je bil morda prisiljen po okolnostih? Ako se upošteva, da je japonsko brodogovje pred Port Arturjem v zadnjem času trpelo velikanske izgube, dočim je ruska eskadra sedaj silnejša kakor kdaj prej po prvem japonskem navalu na Port Artur, je najbrže admiral Togo odpoklical Kamimuro, da bi z njegovo eskadro ojačil svoje brodogovje, koje so ruske mine in granate že skoro decimirale. Ako pa je stvar tako — in vse kaže na to —, potem pač Kamimura ne zadene nobena krivda, marveč je to samo znamenje, da so Japoncem na morju že opasno jele pešati sile!

Admiral Skridlov o svojem pohodu.

V nedeljo je dobil car Nikolaj iz Vladivostoka uradno poročilo admiralu Skridlova o ekspediciji vladivostoškega brodogovja. Dotično poročilo se glasi: Dne 15. t. m. so srečale naše križarke v Korejski morski ožini japonski transportni parnik »Izumimaru«, ki je imel vojaštvo na krovu in plul proti japonskemu obrežju, ki ni bilo več zelo oddaljeno. Po preteku roka, ki se je dovolil posadki, da se reši v čolnih, katerega dovoljenja se je poslužil del moštva, so naši topovi ladjo uničili in jo potopili. Skoro nato smo opazili, da plujeta od jugovzhoda zopet dva japonska transportna parnika »Hitakimaru« in »Samemaru«, ki sta imela na krovu vojaštvo, oziroma konje in material za železniške zgradbe. Ker sta se oba parobroda upirala, da bi se vdala, smo jih s torpedi potopili, ko je potekel rok, ki smo ga dovolili posadki za rešitev. Japonci so torej izgubili tri transportne ladje s 15.000 tonami,

velik del na krovu se nahajajočega vojaštva in znatno množino vojnega in železniškega materiala.

16. t. m. so naše križarke naletele na angleški parnik »Allantan«, ki je v pristanišču Mororan na otoku Hokkajdo naložil 6000 ton premoga in plul proti jugu. Ker so bili dokumenti zelo nejasni in ker je bil tudi žurnal, nahajajoč se na ladji, jako pomankljiv, morali smo dvomiti o nevtralnosti parobroda. Vred tega smo ga z eskorto pod poveljstvom poročnika Petrova poslali v Vladivostok, kjer bo njegove listine pregledalo pomorsko sodišče.

To brzojavko je brez dvoma odposlal po naročilu admiralu Skridlova poročnik Petrov, ki se je s parnikom »Allantan« vrnil v Vladivostok, ne da bi ga pri tem oviralo japonsko brodogovje. To je dokaz, da bi se tudi križarke lahko brez vsake nevarnosti vrnile v pristanišče. Ker so pa še 18. t. m. križarile v morski ožini Cugari, se mora sklepati, da se Skridlov japonskega brodogovja prav nič ne boji in da namerava še nadaljevati započeto akcijo, ki meri za tem, da uniči čim več japonskih transportov.

»Lokalanzeiger« poroča iz Tokija: Katastrofa v morski ožini Cugaru je ljudstvo silno vznemirila. Napredna stranka je pripravila velik shod, na katerem je sklenila, da se vojni minister pozove, objaviti varnostne odredbe, ki so se uvedle v zaščito transportnih ladij, in se zahteva, da se osebe, ki so zakrivilo katastrofo, pokličejo na odgovor. Tej vesti je pripomniti, da se o katastrofi v morski ožini Cugaru dosedaj ne ve ničesar. Ako ožina Cugaru ni zamenjena z morskimi ožinami pri otoku Cušimi, je vladivostoška eskadra uničila brez dvoma še nadaljne transportne ladje med otokoma Nipon in Hokkajdo.

Iz Hakodate se poroča, da je sam admiral Togo šel s svojo eskadro na lov na vladivostoško brodogovje, kar pa je zelo neverjetno. Poročilo pravi, da so se ruske ladje videle pri Funakavi na severozahodni strani otoka Nipon in so plule proti jugu, kjer jih čaka Togo. Ako mu niso ušle, so gotovo izgubljene, sklepa modro — poročilo iz Hakodate.

Iz Tokija pa se poroča, da se je admiral Kamimura vrnil s svoje ekspedicije, ne da bi sploh videl ruskih križark.

Izpred Port Arturja.

Rusko brzojavno agentstvo poroča iz Mukdena, da so tjakaj došla poročila, ki javljajo, da so bili vsi napadi na Port Artur odbiti z velikimi japonskimi izgubami. Portarturška posadka je z uspehom odbila, kakor se zatrjuje, tudi japonski naskok s kopne strani. Čuje se, da japonski armadi pred Port Arturjem nedostaje živil.

Po poročilih iz Londona je general Kuroki poslal japonski armadi pred Port Arturjem znaten oddelek na pomoč. Potniki iz Port Arturja, ki so dospeli v Čifu, pripovedujejo, da so Japonci od Port Arturja še oddaljeni 12 kilometrov. Port Artur se lahko še drži najmanj štiri mesece.

Nova bitka na vidiku?

Reuterjev urad javlja, da je general Kuropatkin v posebnem armadnem povelju pozval svoje vojake, da naj ne izgube zaupanja v svoje orožje. Iz dejstva, da so se Rusi pred japonsko premočjo pri Vafankovu umaknili in da Japonci prodirajo proti vzhodnim in severovzhodnim ruskim pozicijam, se sklepa, da se bo v najkrajšem času vnela večja bitka v bližini Kajpinga.

Iz Pariza pa se poroča: K generalu Oku je pred bitko pri Vafankovu dospela ena divizija, katero mu je Kuroki poslal na pomoč in ki se je že tudi udeležila bitke. Ta divizija prodira sedaj proti Kajpingu, kjer se pričakuje odločilna bitka med večjim delom ruske armade in med več nego 100.000 Japonci.

Važne priprave v Mukdenu.

Reuterjev urad poroča iz Liaojanga: V Mukdenu se vrše velevažne priprave za veliko vojno akcijo. Zatrjuje se, da ima Kuropatkin že toliko vojaštva, da lahko prične z ofenzivo. Njegova armada šteje že 270.000 mož, ne všteti portarturške posadke in onih vojev, ki stražijo železniško progo in ki se nahajajo v vladivostoškem okrožju.

Cesar za domačo industrijo.

Dunaj, 20. junija. Cesar je sprejel kitajskega ministra On-Tai-Čanga, ki zapusti Dunaj, v posebni avdijenci. Cesar je naročil ministru, naj izroči kitajski cesarici in kitajskemu cesarju pozdrave; izrekel mu je tudi svoje zadovoljstvo, ker se Kitajska drži nevtralitete v vojni med Rusijo in Japonko. Končno pa je cesar tudi porabil to priliko, da je poslaniku priporočil, naj bi Kitajska mislila tudi na avstro-ogrsko industrijo, ako bi potrebovala nove ladje, orožje ali municijo. Cesar je pri tem poudarjal, kako zelo razvito tehniko ima naša industrija, in da je Kitajska lahko zagotovljena, da bodo avstrijske tovarne vsakojaka naročila iz Kitajske izvršile najbolje in najpopolneje. Cesar je tudi pripomnil, da želi, naj bi se trgovinske razmere sploh med Kitajsko in Avstro-Ogrsko bolj razvile. — To je prvič, da se je cesar tako očitno in goreče zavzel za domačo industrijo. V proizvajajočih krogih so obudile cesarjeve besede veliko veselja in hvaležnosti.

Ogrski državni zbor.

Budapešta, 20. junija. Ministrski predsednik grof Tisza je zgubil v današnji seji sijaj narodnega in po-

pularnega ministra. Njegova izjava, da odgovarja dejanskim potrebam, da je službeni jezik diplomatije in upravni jezik zunanje vlade nemški, je povzročil celo na desnici začudenje. Z levece se je viharno ugovarjalo: »Kje stoji to? Kateri zakon določa kaj takega?« Posl. Kubik je zaklical desnici: »Sedaj poskajate! Pri tem je rabil psovko, ki se ne da ponoviti. Dobil je ukor, a vkljub temu je psovko še dvakrat ponovil. Zbornica je na poziv predsednika Jakabffyja sklenila, da se Kubik izroči imunitetnemu odseku. Tudi drugi poslanci neodvisne stranke so dobili ukore. — Posl. Ratkay je pozval predsednika, naj ukori ministrskega predsednika, ki je s svojo izjavo onemogočil ogrski zakon. Predsednik je odgovoril, da ima sodbo o ministrskem predsedniku le večina, oziroma cela zbornica. — Potem je zbornica nadaljevala razpravo o regulaciji plač državnim železničarjem.

Kneginja Hohenberg.

Budapešta, 20. junija. Kakor znano, se je nedavno v zbornici razpravljalo o prestolonasledniku nadvojvodi Franu Ferdinandu in njegovem zakonu z grofico Chotek, sedanjo kneginjo Hohenberg. Sedaj pa je prinesel list »Uj Hirek« vest, da bo prestolonaslednikovo soprogo cesar adoptiral, da postane na ta način z vladarsko rodbino enakoveljavna.

Italijanska irredenta obsojena.

Rim, 20. junija. Zbornica je razpravljala o proračunu vojnega ministrstva. Posl. Colajanni (socialist) je rekel z ozirom na irredentične gonje, da se zaradi sanjarij ne sme domovine izpostavljati nevarnostim ter bi se ne smele prirejati demonstracije, ki bi mogle dovesti do vojne. — Ministrski predsednik Giolitti je izjavil: »Pridruženjem se izvajanjem poslanca Colajannija. Vlada si ne pusti od nobene stranke v katerikoli stvari vplivati. Tisti, ki se hoče mešati v prajanja zunanje politike v ta namen, ki ga je omenil Colajanni, se bo smatral za sovražnika domovine.« (Živahno pritrjevanje.)

Bivši minister obsojen.

Belgrad, 20. junija. Danes se je završila sodna obravnava zoper bivšega ministra Todoroviča. Sodišče ga je obsodilo v 18mesečno ječo in na povrnitev poverjenih 39.822 dinarjev z 12% obrestni od 24. januarja 1904. Todorović je zaklical po obsodbi: »Mislim, da bo ves svet videl, da sem bil protipostavno obsojen. Obžalujem, ker sem mislil, da bo sodišče postopalo vestno in pravično.«

Položaj v Macedoniji.

Solun, 20. junija. Zaradi neprestanih preprirov med patrijarhisti in narodnimi Kucovalahi je ukazal Kajmakam v Ohridi zapreti kucovalško cerkev.

Atene, 20. junija. Danes se je konstituiral grško-macedonski odbor, ki

»A to je tvoja žena?« je vprašala ona Koširja.

Koširju se je čelo stemnilo in pokimal je.

»Pa je lepa ženska, — samo mrtva.«

Košir je molčal in odprl vrata v svoje prostore. Pejal je tisto žensko notri, posadil jo na divan, sam pa sedel k nji in dejal: »Glej, Ana, kar je moje, je tvoje.« Ona se je malomarno ozrla po sobi in odgovorila: »Če me hočeš imeti, le skrbi, ker sicer grem po svojem potu drugam in k drugemu.«

»Ne bo ti treba,« je zagotavljal Košir. »Kolikor boš potrebovala, bo moja skrb. Verjemi mi, da se še nisem zaljubil v žensko, a v tebe sem se. Ti nisi navadna ženska, ti si hudič ali —«

»Je že dobro, saj si mi že rekel to,« mu je zaskočila v besedo in ogledovala svojo obleko. »Jaz sem sicer raztrgana, ali rada imam lepo obleko. Če hočeš, da ti bom ugajala, kupuj, ali kaj vrednega.«

»Vse,« je potrdil Košir.

»Navajena sem, da imam zmerom kaj denarja; zato ti povem, da ne bom zadovoljna, če mi ga boš

delil. Ne spadam med tiste ponižne ženske, ki so zadovoljne, naj bo kakorabodi, da je le, mož pri nji.«

»Dobro.«

»A k sebi bom vzela svojo siroto Vijoletto, ki strada v Ljubljani, stroški so pa tvoji.«

»Dobro, dobro,« je mrmral Košir, a oči so mu lezle skupaj od zaspanosti.

»Zdaj bova pa malo spala,« je končala in naslonila glavo na njegovo ramo.

Izza temnih dni.

(Sličice iz življenja raznih papežev.)

(Dalje.)

Prav tako demoraliziran in propadel človek, kakor papež Pavel III. je bil tudi njegov naslednik papež Julij III. (1550—1555.) Že kot kardinal je ta mož imel jako veliko premoženje, kajti različni bogati duhovniki so ga kar obsipali z znatnimi darili in mu pomagali do posebnih beneficij. Zastoj se to seveda ni godilo.

Kot papež se ni prav nič več zanimal. Ljubil je lepe ženske in lepe dečke ter imel takorekoč javno razmerje z neko lahkoživko. Slovesnosti, ki so se sedaj vršile v Vatikanu, so

imale popolnoma značaj starorimskih saturnali.

Primerili so se pa tudi večkrat slučajni, da so se papež in kardinali ter vsi povabljeni gostje — moški in ženske — popolnoma slekli ter plesali v vatikanskem vrtu. Pri neki taki orgiji je papež enega svojih pažev, Inocencija, s katerim je imel sodomitsko razmerje, imenoval za — kardinala. To se je še kardinalom, ki so bili vse prej kakor vzorni možje, zdelo prebzdasto in protestirali so proti temu imenovanju. A naleteli so slabo. Papež jim je rekel, da kardinali niso nič boljši kakor Bertuccio in pri tem je ostalo.

Po papežu Marcellu II. ki je le nekaj dni nosil papeško krono, je postal Pavel VI. papež. Pavel je bil iz razvpite rodovine Caraffa. Njegovo geslo je bilo, da je boljše pokončati ves človeški rod, kakor pustiti le enemu krivovercu življenje. In trdil se je na vsu mož, da to svoje strašno načelo uresniči. Rablji so imeli toliko dela, kakor nikdar poprej in povsod, kamor je segla oblast tega krvoločnega papeža, so z ognjem in mečem preganjali krivoverce.

Naslednji papež, Pij IV., 1559 do 1565.) je mnogo storil za olepšanje

rimske cerkve in Vatikana, v ostalem je bil pa velik grešnik. Ljubil je bogate pojedine in mnogo pijače in ljubil je tudi lepe žene. Bil je pa jako skop in umazan. Svojim ljubicam je vedno dal bogata darila, a če se je ljubice naveličal, jo je prisilil, da mu je vsa darila zopet vrnila. Če kaka odslavljen ljubica ni hotela tega storiti, so jo inkvizitorji hitro in temeljito podučili, da mora vsakdo biti papežem ne le brezpogojno nego tudi brezplačno v vsakem oziru pokoren.

Za vladanja Pija IV. je umrl tudi reformator Kalvin. Naporno delo je tega moža uničilo. Bil je temnogled fanatik kakor kak dominikanski inkvizitor, a bil je pošten človek. Zase je potreboval komaj 150 tolarjev na leto, kajti živel je tako skromno, kakor kak puščavnik in ko je umrl, so v njegovi zapuščini našli le nekaj krajcarjev. Njegov nasprotnik, papež Pij IV. je končal nekoliko drugače. Pri neki orgiji se je papež tako neznančno napil, da ga je zadela kap in ga na mestu ubila.

Zdaj je zasedel papeški prestol krvoločni Pij V. Ta je bil sin revnih staršev in je začel svojo duhovniško karijero v kuhinji nekega dominikanskega samostana, kjer je krožnike po-

mijal in žlice čedil. Tu ga je spoznal prijor tistega samostana in se je zanj zavzel. Fant se je tako izborno učil, da je postal že kot mladenič profesor bogoslovja potem pa inkvizitor v Komu in v starosti 25 let že višji inkvizitor. Kot rabelj se je mladi mož znamenito obnesel. Že njegovo ime je povzročalo strah in trepet. Težko si je predstavljati takega tigra, kakor je bil ta inkvizitor. Nad vse rad je videl teči človeško kri in slušal obupno klicanje trpinčenih. Kadar so njegovi hlapci uboge žrtve na netezalnici mučili, jim z razbeljenimi kleščami trgali meso iz života, jim v rane vlivali stopljen svinec ali opopran očet, jim lomili kosti, odrezavali jezike in prsa, vselej je ta mož z veseljem pomagal. Najsrečnejši pa je bil, če je slišal obupno kričanje tistih, ki jih je dal žive sežgati. V priznanje za to strašno klanje je postal najprej kardinal in potem papež. Komaj je zasedel Pij V. papeški prestol, je začel s podvojenimi močmi klati in sežigati. Njegova bestijalna krvoločnost je spravila na tisoče in tisoče ljudi v ječo, v grob ali na grmado. Nadkrilil je vse Nerone, Domicijane, Kaligule in Galbe in tudi grozovita Jernejska mož je bila njegovo delo. (Dalje prih.)

izjavlja v generalnem proglasu, da prinese pomoč v Macedoniji živčim Grkom in da v zanaprej ne ostane nobeden v Macedoniji umorjen Grk nemaščevan. S tem se bo začelo zopet ščunvanje in klanje po Macedoniji.

Nezadovoljnost v nemški armadi.

Berolin, 20. junija. Neki višji častnik se pritožuje v berolinskih listih, da so razmere med častniki neznozne ter vlada posebno pri pehoti krajnja nevolja. Vzrok je ta, ker so častniki ločeni v dve skupini. Častniki iz plemstva imajo svojo kategorijo ter tvorijo častnike prve vrste. Provozročila je ta neznozni zistem cesarjeva vojna pisarna, ki je že od nekdanj sestavljena izključno iz plemenitih častnikov, kamor meščanski sinovi niti pristopa nimajo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. junija

Na laž postavljeno. Škofov »Slovenec« je moral včeraj priobčiti naslednji popravek: Slavnemu uredništvu »Slovenca« v Ljubljani. V uvodnem članku, natisnjem v »Slovenca« z dne 18. junija t. l. št. 137 se mi podtika izrek, da so družinske razmere te družbe (to je liberalne inteligence) tako posebne, da kličejo po — bordelcu. Izjavljam, da je ta meni podtaknjen izrek popolnoma izmišljen. Sklonevaje se na § 19. tiskovnega zakona prosim slavno uredništvo, da natisne ta popravek v prihodnji številki »Slovenca«. V Ljubljani, dne 18. junija 1904. Hein, c. kr. deželni predsednik. — S tem popravkom so šenklaški svinjari dobili po zobeh, kakor so zaslužili. Podtaknjen in izmišljen je bil izrek, ki ga je škofov list pripisoval baronu Heinu. Menda ni nihče v dvomih, komu je več verjeti, ali baronu Heinu ali tistim subjektom, ki so zbrani okrog »Slovenca«. Popravku barona Heina je »Slov.« dodal komentar, v katerem prežvekava to isto, kar je bil v sobotnem članku pisal. Izdal je pa tudi svoj pravi namen, zakaj tako neznanstvo podlo laže o družinskih razmerah ljubljanskega meščanstva in sramoti vse meščanstvo. Prepričati hoče s tem kaserniranje prostitucije. Poglavitni vzrok je pač ta, da so duhovniki kar trumoma ponoči in podnevi silili v ono hišo in tam uganjali šandale — kajti družega pametnega vzroka bi pač ne mogel navesti.

Veselični odsek telovadnega društva „Sokol“ ima v četrtki ob 8. uri zvečer v areni »Narodnega doma« svojo redno sejo. Člani tega odseka se nujno pozivljajo, da se zanesljivo udeležijo seje.

Srbska dijaška deputacija. Danes sta prišla v Ljubljano oficijelna zastopnika srbskega dijaštva, gg. Gliša Elezović in Mesič, s povabilom, naj se udeležijo slovenske jugoslovanske umetniške razstave v Belgradu, slovenski dijak pa srbskega vsedijaškega shoda. Slovenski dijaki so srbska edpovelanca na kolodvoru sprejeli in jma priredili nocjo v Svicariji prijateljski sestanek.

Smrdljivi mlin v Celju, ki so ga ustanovili celjski nemškutarji, da bi z zaslužkom tega podjetja jaglje preganjali Slovence, je prepla vil Ljubljano z naznanili, da bi tudi tu rad kaj denarja zaslužil. Tudi najmanjše obrtnike so iztaknili in jim z nemškimi dopisi sporočili, da jih obišče potnik celjskega mlina. Upamo, da bodo zavedni rojaki te potnike tako krepko bronili iz svojih prodajal, da ne bo nikdar več nobenega k nam.

Izlet pevskega zbora „Glasbene Matice“ v Smartno pri Litiji. Nedeljski izlet pevskega zbora »Glasbene Matice« se je tako imenitno obnesel, da ga smemo najbolje uspalim prištevati. Nameraval se je skromen izlet, da se pevski zbor nekoliko pozabava, a vrli Šmarčanje so ga povzdignili v pravo narodno veselico, ki je s svojo predrčnostjo na vse ljubljanske izletnike napravila mogočnem vtis. Zasluga za to gre slavnemu pevskeemu društvu »Zvon« in slavnim požarni brambi, kateri društvu sta z izredno ljubeznivostjo in požrtvovalnostjo stericli vse možno, da se »Glasbeno Matico« kar najslajnejše sprejme in s izletnikom, katerih je bilo nad 150, priredi kar

mogoče prijetna zabava. Šmartno je vihralo v zastavah, dva slavoloka sta bila postavljena, topiči so pokali in izletniki so se kar obsipali s šopki! K sprejemu pred Šmartnim sta prišli pevsko društvo »Zvon« in požarna bramba z zastavama in z litijsko godbo. V imenu požarne brambe je »Glasbeno Matico« v krepkih besedah pozdravil načelnik g. Gregor Porenta, v imenu pevskega društva »Zvon« pa takisto pevovodja g. učitelj Rudolf Pleskovič, na kar se jima je zahvalil in iskrene pozdrave pevskega zbora »Glasbene Matice« sporočil načelnik profesor Štrifof. Na to so po zvokih godbe vsi skupaj odkorakali sprozi prijazno Šmartno k bližnjemu Windischgraezovemu gradu »Slatina«, kjer se je na prostem pred gradom v idiličnem kotičku, obdanem od gozda in okičenem z lampijoni, pričela prosta zabava, ki je mahoma postala tako pristna in ljubezniva, da se je vseh izletnikov lotila vesela zadovoljnost. Bilo je ganljivo videti, kako se je osobito »Zvon«, kakor kak skrben hišni gospodar trudil, da zabava svoje goste in kako so z njim tekmovali požarna bramba, godba in nekateri gospodje iz Litije. »Zvon« je pod izbornim vodstvom gosp. Pleskoviča neumorno prepeval moške in mešane zbere. In kako je pel! Čestitamo Šmarčanom, da imajo tako izvežban pevski zbor! Vmes je sviral godba in veseli pari so se zasukali v živahen ples; kajti krasni spol je bil osobito mnogoštevilno zastopan. Za krepčila je jako dobro skrbel gostilničar iz Šmartnega g. Robavs. Nekaj posebnega je bilo, ko se je prav po jugoslovanski šegi na ražnju pekel — tolsti jarec. — Zdaj so nastopali govorniki. Gospod sodni pristav Zottmann je govoril odprtemu srcu in slovanskemu mišljenju vrlih rodoljubov šmartinskih, kakršnih ni nikjer drugod, g. pevovodja Pleskovič »Glasbeni Matic« in vsem izletnikom. Prof. Štrifof se je v imenu pevskega zbora »Glasbene Matice« zahvalil pevskeemu društvu »Zvon«, požarni brambi in litijski godbi za vso, rekrasno prireditve, s katero so preprosti izlet dignili do prave narodne veselice. Povdarjal je, da med šmartinskimi rodoljubi tu tudi drugače biti ni moglo, kajti ni ga kraja na Slovenskem, ki bi se bolj odlikoval po zavednosti, navdušenosti in rodoljubnem delovanju. V drugem govoru pa je prof. Štrifof zahvalil se še posebej pevskeemu društvu »Zvon« in mu v imenu »Glasbene Matice« čestital na visoki pevski njegovi izvežbanosti. Govorila sta še gospoda Jeločnik in Pavel Lozar. — Divno je bilo v mraku, ko so se prižgali lampijoni in so se izpuščale rakete. — V zahvalo za vso prireditve so ljubljanski izletniki zložili sto kron za »Družbo sv. Cirila in Metoda« ter to svoto izročili pevskeemu društvu »Zvon« kot prispevek za njegovo ustanovno Ciril-Metodove družbe. — Z godbo in lampijoni so nato vsa društva odkorakala v Šmartno, kjer je bilo pri g. Robavu pristno poslavljanje. Vsem udeležnikom boče ta izlet v trajnem spominu. »Šmarčan« in pa z najo!« je splošna sodba. Slava jim!

Veselica tamburaškega kluba „Siška“ je ob lepem vremenu uspela prav sijajno. Na lepem vrtu prijazne gostilne g. P. Keršiča se je že precej popoldne nabralo mnogo odličnega občinstva in na večer je bil vrt popolnoma natičen. Ob svitu precej številnih lampijonov se je razvila bitka s konfeti. Tamburaši so prav pridno udarjali slovanske komade ter želi splošno pohvalo. Društvo je dobilo tudi nekaj čestitk. Postrežba je bila točna in dobra, kar bodi hvata gospej in gosp. Keršiču!

Tenorist Bučar — naš rojak in nekdanji pevec slovenske opere — je angažiran na dvorno gledališče v Weimaru.

Slovenski arhitekt J. Plečnik je razstavil na svetovni razstavi v St. Louisu nekaj svojih načrtov, ki so zbudili pri umetniških kritikih in ameriškem občinstvu največje občudovanje.

Sadna razstava na Gorenjskem. V svrhu prireditve letošnje sadne razstave na Gorenjskem, se je preteklo nedeljo konstituiral sledeči odbor zaeno z raznimi odseki in sicer: Častnim predsednikom razstave je bil izvoljen preblagorodni gospod Oton pl. Detela, c. kr. okr. glavar v Radovljici; predsednikom g. Ivan Fajdiga, posestnik v Radovljici; podpredsednikom g. Fr. Rus, nadučitelj na Bledu; tajnikom g. Andrej Grčar, nadučitelj v Radovljici; blagajnikom g. Jožef Ažman, nadučitelj v Breznici. V odseke so bili izvoljeni: a) v prirejevalni odsek gg. I. Šemerl, Fran Kocijančič in Anton Pogačnik; b) v nadzo-

rovalni odsek gg. Anton Potočnik, V. Jan, Janez Žark, Fr. Rus, Frd. Mihl; c) v sprejemni odsek gg. dr. Janko Vilfan, A. Grčar, V. Hudovernik; d) v častni odbor gg. general Liner v Begunjah, Oton pl. Detela, c. kr. okr. glavar v Radovljici in Gustav Pirc, ravnatelj c. kr. kmet. družbe v Ljubljani; e) v razsojevalni odbor gg. G. Pirc, Gombač, general Liner, nadučitelj Rus in nadučitelj Žirovnik.

Strel v sobo. Dne 11 t. m. ponoči je neznan topov v Dovjem v revolverjem ustrelil v sbo odjemne učiteljice gđ. Marije Janša Kroglja je prebila šipo, a ni imela moči dalje leteti.

Nesreča. V soboto je po domače »Čezna«, vžitar iz Apra pri Št. Jurški gori po plazu vličil iz gozda veje v Podravnem. Ker je bilo zelo navzdol, so Čezna veje zagnale in je moral skočiti, da bi ga ne podrle, na stran. Usoda je pa hotela, da je moč moral zadobiti smrtni udarec. Ko se je ognil prvi nesreči, je pri skoku padel na neko skalo in se tako močno poškodoval, da je drugi dan umrl.

Ubegel vajenec. Trgovski učenec Leopold Pegan iz Gabrja pri Ajdovščini, je vzel iz zaprte omarje pri svojem gospodarju v Novem mestu sukno, teovnik in hlače. Vzel je gotovo tudi nekaj denarja. Ker je star umzovič, bi bilo dobro paziti na njega. Star je 24 let, srednje velikosti, bledega obličja, rujavih las, pravilnega nosa, govori: slovensko, hrvaško in nemško. Paziti bo na njega pri Krškem!

Nov okrajni glavar na Štajerskem je postal namestniški tajnik Henrik grof Stürgkh ter pride najbrže v Mürzzuschlag namesto kompromitovnega pl. Herveya.

Odstavljen notar. Graško nadsodišče je odstavelo notarja v Kirchenbachu (Štajersko) Alfreda Wertheima ter se je uvedla proti njemu disciplinarna preiskava. Werheim ima na vesti vse polno neradnosti v uradovanju.

Dve deklici sta utonili pri kopanju v Voglajni nad kemično tovarno pri Celju. Ponesrečeni sta bili 20letna dekla Marija Medveš iz Ponikve in 15letna Marija Jelenko, hči tovarniškega delavca v Gabrju pri Celju. Zašli sta v tolmun, kjer je že utonilo več oseb.

Pogoji za vsprejem na c. kr. živnozdravniško akademijo v Lvovu. 1. Kot redni slušatelj akademije sprejet mora biti oni kandidat, kateri se izkaže s sveodbo zrelostnega izpita (maturu) gimnazije ali realke. 2. Ako je v pratekem letu svoje študije na kaki drugi visoki šoli nadaljeval, mora se izkazati z dotičnimi dokumenti. 3. Doba študij traja osem semestrov ali štiri leta. 4. Vpisovanje traja do osmega oktobra, počenši s prvim oktobrom. 5. Učni jezik je poljski. Na dotični akademiji, katera je v Avstriji edina slovanska, vpisani so deslet razni Slovani, to so Poljaki, Rusini, Slovenci, Hrvati, Čehi in Bolgari, katerim se študije na podlagi slovenskega jezika izdatno zlažjajo, osobito ker zamere vsak dijak izpize v materinem jeziku polagati, kajti tukajšnji profesorji razumejo slovenske jezike. Dalje je življenje v vsakem oziru v Lvovu ugodneje, nego na Dunaju. Klinika urejena je po švedskem sistemu, ter ima vsak slušatelj izvanredno priložnost, prisvojiti si popolno praktično izvežbanje.

Mednarodna panorama. Razen zgodovinskega mesta Heba in nekaterih drugih zanimivih pokrajinj je razstavljena ta teden v prvi vrsti Praga. Kdo bi si ne želel ogledati te pravcate prestolnice avstrijskih Slovanov, veličastno zlato Prago! In kdor jo že pozna, obiskal bo tem rajši razstavo, da si osveži spomin. Saj pa je tudi kaj gledati: smeli mostovi čez Veitavo, bogati Hradčani z zgodovinsko zanimivimi dvoranami in cesarskim dvorcem, muzeji, gledališča, spomeniki itd. — Prihogni teden bo zadnji v tej sezoni. Razstavi se Severna Amerika, in sicer Filadelfija, Baltimore in Washington.

Izpred sodišča. Kazenske obravnave pri tukajšnjem deželnem sodišču: 1) Marjeta Logar, dekla, je služila dalje časa pri Antoniji Zemljak v Zagorju. V tej službi pa ni krađla samo svoj gospodinjji, temveč se je seznanila s krajevniimi razmerami pri sosedu Jerneju Dolinšku, kamor je hodila skozi vrata na hrambi za jedila kras. Koliko da je izmaknila, se ne da določiti. Obdolženka pravi, da je vsega skupaj vzela 20 K 36 v. Ko so jo zaslišali, je kasneje nekaj škode poravnala. Obsojena je bila na 6 tednov ječe. 2) Makso Bajec, samski učitelj, sedaj v Ljubljani, je med naborno stavo leta 1902 bival v Ameriki, ne da bi zadostil svoji vojaški dolžnosti. Obsojen je bil na 10 dni strogega za-

pora in na 10 K denarne globe. 3) Franc Uršič, svečarski pomočnik v Ljubljani, se je dne 15 malega travna t. l. sprl doma pri večerji z delavcem Ignacijem Jerštom zaradi delca. Zgrabil je na mizi dvelitirsko steklenico ter z njo udaril ob mizo, da je odletelo dno, nato pa z vratom steklenice sunil Jeršeta v roko, da je moral težko poškodovan iti v bolnico. Obsojen je bil na 5 mesecev težke, s postom in trdim ležiščem poostrene ječe. 4) France Eckmaier, iz Papalsteinna na Zg. Avstrijskem doma, meinarški pomočnik, nazadnje prisiljenec v tukajšnji prisilni delavnici, je dne 14. grdnja 1903 na Javorniku od svojega oddelka pobegnil. Tako drugo noč je z nekim R. Hardom Gainerjem vliolil v hišo Hermengilte Pezzano pri Beletu, od pri zaklenjeni kovčeg ter pobral notri spravljeno moško in žensko obleko, in revolver. Ravnotem je pobral tudi nekemu Ferdinandu Mortino iz zaklenjenega kovčega obleko, uro budilnico, srebrno žepno uro z verižico in še nekaj drugih reči. Potepal se je potem po Svici in po Laškem, ne da bi bil kje delal. Obdolženec je bil zaradi tatvine že trikrat kaznovan; Eckmaier svoje dejanje odkrito prizna. Obsojen je bil na 2 leti težke, s postom in trdim ležiščem poostrene ječe, potem ga pa zopet oddado v prisilno delavnico.

Glas iz občinstva. Ljubljanski cestni pometalci opravljajo svoj posel tako brezbržno, da v resnici spravljajo občno zdravje v nevarnost. Ker pri pometanju cest in ulic nič ne škropijo, vzdigujejo tak prah, da človeku, kije primoran mimo hoditi, slabo prihaja, to pa ne le zjutraj, temveč tudi popoldne, ko je veliko občinstva na ulicah. In ako se taiste opozori na to, eni pravijo, da ne smejo škropiti, ker se blato dela, drugi pa se izgovarjajo, da jim hišni gospodarji ne dovolijo vode jemati; naj si bode eno ali drugo, noben izgovor ni pravičen, le to si usojamo vprašati: Ali res nima mestni magistrat, ki toliko skrbi za javno zdravje, nobenega pomočka zoper to nedostotnost? Ali bi se ne dalo preskrbeti nekaj ročnih vozičkov z posodo vode, da bi pometalci škropili ceste in ulice, predno jih pometajo, in ne provzročali toliko zdravju škodljivega prahu? To bi bilo veliko bolj koristno za zatiranje jetike, nego tablice zoper pljuvanje.

Vojaka rešil. Dne 18 t. m. se je kopal v obližu karmelitarške samostana saniteini poddesetnik Franc Matjašič, ki se je začel potapljati in bi bil gotovo utonil, ako bi ga ne bil opazil 15letni Franc Stieh, stanujoč v Bohoričevih ulicah št. 16. Stieh, opazivši, da je Matjašič prišel že trikrat na površje vode in zopet izgubil, je skočil ponj in ga iz vlekel iz Ljubljane.

Pri streljanju sta se ponesrečila včeraj zvečer Ivan Rode in Fran Kučer iz Rova. Nabijala sta možnar, da bi streljala v čast vsem Lojzetom v isti vasi, ki se je užgal in ju tako peškodoval, da so močno opečena pripeljali v deželno bolnišnico.

V Ameriko se je včeraj z južnega kolodvora odpeljalo 106 Hrvatov in dva Slovence, nazaj je pa prišlo 5 Hrvatov.

Društvena godba priredi jutri zvečer na vrtu hotela »Lloyd« društveni koncert Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

Najnovije novice. Kap je zadela bivšega ministra dr. pl. Stremayra ter je malo upanja, da bi ozdravel.

Črnogorskemu knezu je srbski kabinetni načelnik dr. Nenadović včeraj slovesno izročil red zvezde Karagjorgja.

Med Španijo in Vatikanom se je sklenil dogovor zaradi pravnega stališča duhovnih redov. Konvencija pomeni preuredbo konkordata ter je isto kralj že tudi podpisal.

Grozna rodbinska drama se je primerila v nedeljo ponoči v Curihu. Neki kmet je zdobil glavo svoji speči ženi in 12letni hčerki, nakar se je obesil.

Nesreča v gorah. Trije medicinci so šli iz Berna na takozvani Doldenhorn. Na snežniku sta dva zdrnila v 37 m globoko ledeno razpoko, kjer sta težko ranjena pri popolni zavesti prebila 12 ur, da je prišla pomoč. Eden ponesrečenih je že med potjo umrl, drugi pa ima tudi zdrobljeno hrbtišče.

Na kongresu »Lega nacionalne« v Tridentu se je sklenila tudi prošnja za ustanovitev italijanskega vseučilišča v Trstu ter so se vse drugačne rešitve tega vprašanja demonstrativno odklonile.

Francosko brodogve v Solunu. Dne 18. t. m. je prišlo fran-

cosko brodogve, obstoječe iz 12 oklopnice in 6 torpedovk iz Smirne v Solun, kjer ostane pet dni.

Veliko mrtvašnico so v nedeljo slovesno blagoslovili v Melegnani (Italija) ter prepeljali v njo kosti v bitki leta 1859 padlih. Med prevajanjem so topničarji neprestano streljali iz topov.

Književnost.

„Slovenski Trgovski Vestnik“ ima v št. 6. naslednjo vsebino: 1) Dokaz usposobljenosti v trgovskem obrtu 2) Trdka in njeno registriranje. 3) O posebnem davku na trgovino, točenje ter malo prodajo žganih opojnih pijač. 4) Vrederek kupčevalcem z moko. 5) Prvi razvoj trgovine in denarja. 6) Razno-terosti. 7) Vprašanja in odgovori. 8) Društvene vesti. 9) Konkurzi. 10) Insolvenca.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 21. junija. „Wiener Ztg.“ prijavlja sankcioniranje delegacijskih sklepov.

Dunaj 21. junija. Sodni pristav v Ajdovščini, Henrik Vlasič, je premeščen v Kormin. Za sodna pristava sta imenovana dr. Rudolf baron Rinaldini za Kormin in železniški komisar dr. Oskar Zhummer za Sežano.

Dunaj 1. junija. Bivši minister Stremayr leži na smrtni postelji in se vsak trenotek pričakuje, da umrje.

Dunaj 21. junija. Nemški dijaki so imeli danes shod, na katerem so protestovali, da bi absolutentje zagrebškega vseučilišča, ki so doma z Istre ali iz Dalmacije, mogli dobiti v Cislitvanski državno službo.

Praga 21. junija. Pod predsedstvom dr. Pacaka se vrši danes konferenca čeških državnih in deželnih poslancev zastran taktike mladočeške stranke.

Budimpešta 21. junija. V parlamentu je nastala zopet obstrukcija. Tisza se mudi na Dunaju. V današnji seji je bil nepopisen vihar zaradi afere konzulata v Galacu.

Reka 21. junija. Minolo noč je nastal v pristanu požar, ki je napravil 300.000 K škode. Tudi nekaj sosednih poslopj je bilo v nevarnosti in istotako parnik „Jokaj“.

Rusko-japonska vojna.

London 21. junija. Od različnih strani došla poročila soglašajo v tem, da je general Kurapatkin osebno prevzel vodstvo operacij proti Japoncem, kar se tolmači tako, da se zdaj začne ofenziva ruske armade. Tudi tuji vojaški atašeji so že odptovali proti jugu.

Petrograd 21. junija. Kurpatkin poroča, da Japonci niso samo ustavili svojega prodiranja proti ruskim pozicijam, nego da so se začeli celo umikati.

Petrograd 21. junija. Admiral Skrydlov se je vrnil v Vladivostok. Njegovo brodogve ni izgubilo ne enega moža in ni bilo čisto nič poškodovano.

London 21. junija. General Oyama je imenovan podkraljem in vrhovnim zapovednikom japonske armade v Mandžuriji, general Kodama pa šefom generalnega štaba. Maršal Jamagata ostane v Tokio.

Petrograd 21. junija. General Saharov poroča, da se je včeraj začelo deževje v Mandžuriji.

Bratje Sokoli!
Jutri v sredo od 3/4.9. do 1/2.10. zvečer so redovne vaje.
Na zdar!
Odbor.

Zahtevajte vsakdar zedodeno tinkturo (tudi odvajalo) lekarnarja Plečolija v Ljubljani na Dunajski cesti in zavračajte ponarede, ki obsegajo drastične zdravju škodljive snovi. — Zunanja naročila po povzetju. 1264-6

Rogaški „Styria-vrelec“
zdravilna voda proti
želodčnim oteklinam in krču
Bright-ovim vnetjem obisti
kataru v goltancu in jabolku
kataru v želodcu in črevesu
diatezi vodne kisline
Izvrstni sladkorni grizji
zdravilni vspehi. zaprtju
bolečinam na jetrih.

Borzna poročila.
Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.
Uradni kurzi dunaj. borze 20. junija 1904.

Naložbeni papirji.	Dunaj	Blago
4 1/2% majeva renta	99.15	99.35
4 1/2% srebrna renta	98.95	99.15
4% avstr. krona renta	99.30	99.50
4% zлата	118.20	118.40
4% ogrska krona	97.15	97.35
4% zлата	118.05	118.25
4% posojilo dežele Kranjske	100.—	100.75
4% posojilo mesta Spljet	100.25	101.25
Zader	100.—	100.—
4% bos.-herc. žel. pos. 1902	100.35	101.35
4% češka dež. banka k. o.	99.75	99.85
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	99.75	100.05
4% pešt. kom. k. o. z	101.70	102.20
10% pr.	108.50	107.50
4% zast. pisma Innerst. hr.	101.—	102.—
4% ogrske cen.	100.50	100.75
dež. hr.	100.—	100.60
4% z pis. ogr. hip. ban.	100.—	100.—
4% obl. ogr. lokalnih že-	100.—	101.—
leznic d. dr.	69.75	100.—
4% obl. češke ind. banke	98.50	99.50
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.50	100.—
3% juž. žel. kup. 1/4%	295.15	297.15
4% avst. pos. za žel. p. o.	110.50	101.50

Srečke.

Srečke od l. 1854	188.—	196.—
„ „ 1860 1/2	181.65	183.65
„ „ 1864	257.—	260.—
„ tiszke	160.—	163.20
„ zem. kred. I. emisije	295.—	306.—
„ II.	290.—	297.50
„ ogr. hip. banke	268.—	274.—
„ srbske & trs. 100—	90.—	93.60
turske	127.10	128.10

Basilika srečke

Kreditne	463.—	474.50
Inomoške	78.—	83.—
Krakovske	78.—	82.—
Ljubljanske	67.—	70.—
Avst. rud. križa	53.75	54.75
Ogr.	29.—	30.—
Rudolfove	87.—	72.—
Salcburške	75.—	79.50
Dunajske kom.	512.—	52.—

Debnice.

Južne železnice	79.50	80.50
Državne železnice	633.75	634.75
Avstr.-ogrske bančne debnice	1620.—	1629.—
Avstr. kreditne banke	640.—	641.—
Ogrske	743.50	744.50
Zimnostenske	249.50	250.50
Premogokop v Mostu (Brüx)	603.—	609.—
Alpinske montan	409.50	410.50
Praške žel. ind. dr.	2015.—	2027.—
Rima-Murányi	485.—	485.50
Trbovljske prem. družbe	305.—	307.—
Avstr. orožne tovr. družbe	475.—	478.—
Češke sladkorne družbe	155.50	156.—

Valute.

C. kr. cekin	11.33	11.36
20 franki	19.—	19.03
20 marke	23.46	23.54
Sovereigns	23.91	23.99
Marke	117.30	117.50
Laški bankovci	95.—	95.20
Rublji	263.50	264.—
Dolarji	4.84	5.—

Zitne cene v Budimpešti.
Dne 21. junija 1904.

Termin.

Pšenica za oktober	50 kg K	9.06
Rž „ oktober 1904	50	6.78
Koruza „ julij 1904	50	5.24
„ „ avgust	50	5.36
„ „ pomlad	50	5.58
Oves „ oktober	50	6.10

Efektiv.
5—10 vin. višje.

Meteorološko poročilo.

Junij	Čas opazovanja	Stanja barometra v mm.	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
20	9. zv.	738.0	17.3	sl. jvzhod	del. oblač.
21	7. zv.	738.5	15.1	sl. jug	del. oblač.
	2. pop.	737.3	25.2	sl. vjvzh.	jasno

Srednja večerajsna temperatura: 17.9°, normale 18.3°. Močrina v 24 urah: 0.0 mm.

Sprejmejo se pod jako ugodnimi pogoji solidni in spretni zavarovalni potovalci.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „zavarovalni potovalci“ na upravnništvo „Slov. Naroda“.

Pijte

Klauerjev Triglav
najzdravejši vseh likerjev.

Kupim
več sto metrskih sežnjev meter dolgih 1748—1
bukovih drv.
Josip Turk
Radeckega cesta šte. 3.

Javljam, da prevzemam v delo
slikanje
napisov in črk
ter jih izvršujem kar najboljše, moderno in v lepih barvah. 1617—7
B. GROSSER
slikar za napise in črke
Ljubljana, Prečne ulice 8
nasproti mestni ljudski kopeli.

„Škrat“
edini slovenski humoristično-satirični tednik, ki prinaša izključno originalne slike.
Izhaja v Trstu vsako soboto. — Naročnina za vse leto 6 K, za pol leta 3 K. Posamezne številke se prodajajo po 10 stotink.
Zahtevajte brezplačno številko na ogled!

Doeringovo milo s sovo.
Mile, tolste pene tega mila lepšajo kožo, čistijo polt, oživljajo delovanje kože in tudi na najboljčutnejšo kožo ne delujejo dražljivo. Otrokom dobrota — damam potreba. Cena kosu 60 vin. 826

Generalna zaloga: A. Motsch & Co., Dunaj X.
Glavni zalogi v Ljubljani: Anton Krisper in Vaso Petričič.

Idealnokrasko posestvo naprodaj!

Prekrasna leža (senčnato), posestvo meji na dve okrajni cesti in je na vse strani ločeno; velik park; železniška postaja; pošta in brzojav. — **Gračičinsko poslopje** s 17. sobami; mnogo postranskih prostorov; vse novo in knežje, prav praktično urejeno; lesene prevleke in stropi. Kloseti na vodo, vodovod, telefon.
Vrtnarska hišica; **hlevsko poslopje** za 6 konj, kompletno, luksoriozno opravljeno (kljčke, marmornate prevleke); osuševalna naprava na cevi; kolnica za 12 voz s cementnim tlakom, veliko podstrešje, prostor za lončarjenje. **Steklen cvetličnjak**, 22 metrov dolg, postavil I. Gridl, Dunaj; vodovod, klet za sočivje, velik zelenjadni vrt, lesena uta, kozelce; **kegljišče** (pokrito), prostor za Lawn-Tennis, vrtna lopica, velik ribnik, kopalna uta. — Njive, travniki itd., okoli 11 ha in gozdovi okoli 14 ha. Lastna lovška pravica. 750 sadnih dreves (jabolka prezimijo). 1731—2
Veliki rezervoiri, studenci, vodnjaki, kanalizacije itd.; prekrasne ceste. Vse v **lastni rezi**ji prav vestno oskrbovano. Investirana je večja vrednost. Hranilniška bremena 25.000 gld. **Prodaja se** le proti gotovini. — Opise pošilja graščina Novi Šalek pri Velenju, Štajersko.

IVAN JAX in SIN
trgovina s šivalnimi stroji in voznimi kolesi
v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 17.
Edini zastopnik za
Dürkoppova kolesa
Styria (Puchova) kolesa
in 1613 5
orožna kolesa
(Waffenräder).

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 29,217.694.46 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 78,324.623.17 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Vsa pojasnila dajo.
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gospodskih ulicah šte. 12.

Izvežbana
pletilka nogovic
ki razume vse stroke pletenja se sprejme.
Naslov pove upravnništvo „Slov. Naroda“.
1741—1

Muhe so zopet sitne!
Onesnažijo stanovanja in jedila, prenašajo bolezni od bolnikov in mrličev, od izmetkov in mrhovine, trpinčijo človeka in žival.
Nastavite povsod ameriško nastavlo za lov muh

„Tanglefoot“
Eden list 10 vin. (za 2000 muh). Dobi se povsod. 5—139
Glavna zaloga za Kranjsko:
Edmund Kavčič
v Ljubljani.

Bodisi lepo vreme ali dež!
V torek, 21. junija 1904
na vrtu restavracije „Novi svet“
dunajski 1740
specijalitetni večer
KARL LEWEN
pevski komik, odlikovani predstavljalec dam, trebušni govornik in posnemalec.
Anton Brundler, pianist.
Vstop prost. Začetek ob 8. uri.

Okrožnica.
Béla Schubert je 1 t m prišel obiskat svoje starše v Opatiju, kjer je stanoval s svojim bratom Friderikom Schubertom v Pension Bellevue št. 18. Dne 2. t. m. ob 4. uri zjutraj pa se je odstranil, oblečen le v hlače, sukijo in domače čevlje iz s.obe, vratar mu je odprl hišne duri in od takrat se ni več vrnil v stanovanje. Ker Béla Schubert je rojen v Buda-Pesti in tjakaj tudi pristojen, 23 let star, evang. vere, srednje velik, krepke postave, brez brade, z malimi brkami, rjavimi lasmi, modrimi očmi, rednimi potezami, nekoliko proč stoječi ušesi, po poklicu slikar, govori gladko nemško, ogrsko in francosko.
Posebna znamenja: na hrbtu vrojeno znamenje, prav velika kratkovidnost, boječ pogled, urna kretanja, večkratni krčni smeh in krči v obrazu. Oblečen je v nočno srajco (znamenje: Sch. B.), oljnovrjavo karirane in v zelenopasaste hlače, sukijo iz istega blaga (krojaška znamka Thon Karily, Budapest) brez klobuka, brez nogavic; na nogah pa ima domače čevlje iz svetlorjavega usnja. 1743—1
V Voloski, 8. aprila 1904.
C. kr. okrajno glavarstvo.

Jako elegantna, popolnoma nova, moderna manjša 1703—3
salonska garnitura
najfinije izvršitve se prav ceno prodaja.
Vpraša naj se pri g. Pucu, trgovina s pohištvom, Dunajska cesta 18.
Elegantna 1701—3
oprava za trgovino
se ceno prodaja.
Kje? pove uprav. „Slov. Naroda“.

Oton Zupančič 2—70
Čez plan.
To najnovejšo knjigo Zupančičevih poezij je pozdravila kritika zelo radostno in jo ocenila izredno laskavo. „Zlato knjigo“ moderne slovenske lirike jo naziva kritik Sever v „Slov. Narodu“, pa tudi „Slovenec“ ter „Dum in Svet“ sta priznala Zupančiča brez vsega pridržka za največji lirski talent med sodobnimi slovenskimi pesniki. Ta soglasna ugodna sodba sicer tako nasprotujočih si listov pač neoporečno dokazuje, da se je porodilo na polju naše lirike nekaj res nenavadnega, nekaj takega, kar sili tudi nasprotnika, da to prizna hoté, nehoté.
Dobiva se v založništvu
Lav. Schwentner-ja
v Ljubljani
broš. po 2 K, s pošto po 2 K 10 h; v panteon-izdaji po 3 K, s pošto po 3 K 10 h.

Ces. kr. avstrijske državne železnice
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Izvod iz voznega reda.
vejaven od dne 1. junija 1904. leta.
ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 21 m ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifing, v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5 uri 5 m zjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifing v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m popoldne obojni vlak v Podnari Kropo le ob nedeljah in praznikih ob 2. junija naprej. — Ob 3 uri 56 m popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Brengenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN V KOČEVJE. Obojni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Stražo, Toplica, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne: istotako. — Ob 2. uri 10 m popoldne obojni vlak v Grosuplje ob 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novomestu, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m zjutraj obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.) Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m zjutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vane, Heb, Marijine vane, Prago (Praga-Linc-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.), Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Brengenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 30 m zvečer z Lesc-Bleda le ob nedeljah in praznikih ob 2. junija naprej. — Ob 8. uri 44 m zvečer obojni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Franzensfeste, Karlovih varov, Heba, Plzna, Budejovic, Lince, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal v Inomosta in Solnograda. — Ob 10. uri 40 m ponoči obojni vlak s Trbiža ob 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. Ob 9. uri 22 m ponoči obojni vlak z Grosuplje ob 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 52 m dopoldne, ob 6. uri 13 m zveč. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

2 mizararska pomočnika
sprejme takoj
Anton Drukar
mizar v Kranju. 1709—3

Učenec
14—15 let star, krepak, poštenih staršev, se takoj sprejme v ključarsko obrt pri
Jožefu Mele
v Cerknici poleg Rakeka. 1744—

Odda se 1639—
trgovina *
z mešanim blagom
na najboljšem prostoru, z velikim prometom, brez konkurence, v večjem mestu.
Natančnejša pojasnila daje
Franc Pleterski, Novo mesto.

Mednarodna panorama.
Ljubljana, Pogačarjev trg.
Tekoči teden:
Interesantno potovanje
iz Heba do Prage.

Mizarstvo in tesarstvo
išče 1745—1
kompanjona

z 10.000 K vloge. Gospodje, ki bi lahko pomagali v pisarni, dobé plačo in delež od dobička; kapitali se zavaruje. Pripravno tudi za penzionista.
Ponudbe pod „Provinzhauptstadt 10.000“ upravnishtvu „Slov. Naroda“.

Nepremočljivi
dežni plašči
iz orig. angleškega dvojn. blaga
iz ovčje volne
z gumijevo vlogo
1423-6 in vsakovrstni
gumijevi plašči
za gospode, dame in otroke.
Vzorci, cene in navodila za jemanje mere z obratno pošto.
Paget & Co.,
Dunaj 1, Riemergasse 13.

